

fra Højrup rettede nogle bestemte Spørgsmaal til mig. Han spurgte om, hvor mange Skoler der havde været i Fjor Vinter, og jeg kan svare, at der har været mellem 70 og 75 — jeg har ikke det nøjagtige Tal. Det er jo ikke noget stort Antal, men der er i Øjeblikket saa stærkt Røre i Sagen, at jeg skulde tro, at vi naar op paa et meget højere Tal i den kommende Vinter. Det ærede Medlem spurgte endvidere, om der af Bevillingen paa 25,000 Kr. — som jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa ikke er en fast Bevilling, men en anslaaet, saa den kan overskrides — kunde ydes Penge til Materiellet. Ja, det kan der, for der staar udtrykkelig i de Cirkulærer, der er udsendte om denne Sag, at indenfor denne Bevilling ydes der Bidrag ikke alene til Materiel og Lærertiløn, men ogsaa til Varme og Lys; der er kort sagt kun en eneste Ting, som er undtaget, og denne ene Ting er Leje af Skolelokale, idet vi gaar ud fra, at man i de allerfleste Tilfælde kan benytte de forhaandenværende Skolelokaler. F. Eks. har man tidt i Købstæderne og Stationsbyerne tekniske Skoler, som jo er Aftenskoler, der staar ledige hele Dagen og dejligt kan benyttes til denne Undervisning, som er Dagundervisning og ikke maa være andet.

Endelig spurgte det ærede Medlem, om der af denne Bevilling paa 25,000 Kr. kunde tages Penge til de Lærerkursus, der havde været afholdte for Efterskolelærere, i Hillerød mente det ærede Medlem. Det ærede Medlem har ikke fulgt rigtig med, for hvis han havde undersøgt den sidste Finanslov, vilde han have set, at det udtrykkelig blev sagt, at man ikke maatte tage af denne Bevilling, men at der skulde indsættes en særlig Konto til dette Formaal, og hvis det ærede Medlem vil se efter paa Finanslovsforslaget under Folkeskolevæsen, D. 9., Pag. 327, vil han finde, at der staar: Instruktionskursus for Lærere og Lærerinder ved kommunale og private Efterskoler 2,000 Kr. Disse 2,000 Kr. anvendes ikke alene til Instruktionskursus for Lærere, men ogsaa til Instruktionskursus for Lærerinder. De er jo særlig beregnede for Lærerinder, som skal undervise i Husholdning og Køkkengerning, det, som man mangler saa meget paa Landet. Det vilde blive for vidtløftigt at komme ind paa dette, men denne Bevilling er altsaa i Aar aldeles, som den var i Fjor.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) og det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) betonedede de private

Seminariets vanskelige Stilling; ogsaa det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) var inde paa det samme. Det har ikke undgaaet Ministeriets Opmærksomhed, at her er en virkelig stor Fare paa Færde. Naar jeg ikke har stillet Forslag om en forhøjet Bevilling, er det, fordi jeg har ventet paa, at der fra de private Seminarier, fra Seminarforeningen, skulde indkomme et Forslag til mig om, hvordan kunde ønske Forholdet ordnet. Det er først for nylig kommet, men vil nu blive taget under Overvejelse. Jeg kan oplyse, at Forslaget, som indkom den 19. Oktober, gaar ud paa, at man skal forhøje Tilskuddet til Lærertiløn fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$, og at der samtidig bevilges et Beløb paa 30,000 Kr. som en midlertidig Dyrtidshjælp, der skulde fordeles mellem Seminarierne af Ministeriet. Jeg skal i Øjeblikket ikke udtale mig nærmere derom, men jeg stiller mig meget uvilligt overfor Forslaget. Om det kan undergaa Ændringer paa en eller anden Maade, naar jeg nærmere faar set paa det, kan jeg ikke sige, men Sagen vil jo rimeligvis blive Genstand for Forhandling med Finansudvalget. At hjælpe Seminarierne er, det erkender jeg, sikkert ganske nødvendigt.

Det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) ønskede at faa at vide, hvorledes det gik med Spørgsmaalet om Oprettelse af et Statskvindeseminarium i Ribe, som jo var paa Tale her i Fjor. Med denne Sag staar det saaledes, at efter det Ønske, som var fremme i det høje Ting om, at man gik til Ribe og ikke, som jeg egentlig først havde tænkt mig, holdt sig til Femmers Kursus her i København ved Oprettelsen af et Statskvindeseminarium, har jeg været derovre med Finansudvalget for at undersøge, hvorvidt Seminariets Bygninger og Forholdene i det hele maatte være saaledes beskafne, at man kunde omdanne Seminariet til et Statsseminarium, og man var fra alle Sider i Finansudvalget enig om, at det vilde være rigtigt at prøve dette. Jeg har dernæst ført Forhandlinger med Forstanderen om, hvad Seminariet skulde koste, og har til Dels akkviesceret ved en Sum af 90,000 Kr.; Summen er prøvet af bygningskyndige og andre kyndige paa dette Omraade. Det, der imidlertid har standset Sagen noget og gjort, at den ikke er blevet færdig til Forelæggelse — den maa jo forelægges her i Rigsdagen som et Lovforslag om Oprettelse af et saadant Seminarium — er, at der er visse Vanskeligheder med Hensyn til den saakaldte Øvelsesskole,